

– **Man arbeiðir døgnið runt fyri at gera tær klárar, og endar arbeiðið fyrst, tá man hevur trýst á send. Og so angrar man okkurt aftaná. Men man má bara góðtaka, at man hevur fyra vikur at gera alt klárt, og so læra at liva við úrslitinum**

Mynd: Álvur Haraldsen

upp á tvær vikur. Vit gjørdur tvær samrøður um dagin og kliptu sendingina um náttina. Vit arbeiddu alt døgnið, tí vit ynsktu at prógva, at tíðindadeildin kundi gera slíkar sendingar, uttan at tað tók ov nógv arbeiðsmegi frá Dag&Viku, minnst Jan Lamhauge aftur á.

Minuttir til tímar

Tað var eisini ein praktiskt orsök til, at tíðindadeildin í Kringvarpinum ynskti at gera longri sendingar.

Tá aktuellt mál skuldi lýsast, sótu journalistarnir nevnliga mangan eftir við kensluna av, at teir triggir ella fyra minuttirnir, ið eitt Dag&Viku innslag vardi, var alt ov stutt til at veita eina ordiliga lýsing av størri málum.

– Sendingin um Skálafjarðartunnlin varð gjørd, tí vit høvdu eitt innslag til Dag & Viku, ið var alt ov langt. Vit sóu, at tað var gott og relevant, men tað egnaði seg bara ikki til Dag&Viku. Tað sama var við Anitu, og til fyrru Eik-sendingar fekk eg nærum 10.000 síður av tilfari um bankan. Hvussu skal man kóka fleiri ringbind av tilfari niður til 3-4 minuttir innsløg, spyr Jan Lamhauge.

Fyrru Eik-sendingar endaðu í staðin við at gerast til fleiri dokumentarsendingar, og í staðin fyri at fáa 3-4 minuttir innsløg í Dag&Viku um gamla Eik, so kundu føroyingar fáa innlit í málið gjøgnum tvær sendingar, ið vóru nærum trýggjar tímar tilsamans.

Og tað er júst ynskið at geva hyggjarunum betri innlit í stórmál, ið er ein av grundgevingunum at gera dokumentarsendingar um aktuellt mál.

– Tað botnar í, at tað er ein søga, ið krevur meira tíð. Vit ynskja at gera hyggjara klókari. Tað er avmarkað, hvussu nógv hyggjarin verður upplýstur við 3-4 minuttum innsløgum. Eg haldi, at tað er gott fyri hyggjara, at hann soleiðis fær alla heildina við. At alt er samlað á

einum stað. Skattamálið kann tykjast torskilt, men nú kann hyggjarin seta 45 minuttir av fyri at fáa alla heildina, sigur Jan Lamhauge.

Havi gjørt feilir

Í framleiðsluni av umleið 13 sendingum er tað ikki óvæntað, at tað eru onkrar støður, har journalisturin heldur, at hann kundi gjørt okkurt betri. Millum annað vísir hann á, at hann gjørdi ein feil í fyrstu dokumentarsendingini Brandfellurnar, ið Fjølmiðlanevndin eisini fanst at, tó at hann ikki tekur allan kritikkin til sín.

– Sendingin fekk øgiliga harðan kritikk frá Fjølmiðlanevndini, og taki eg ikki undir við meira enn fimm prosent av tí kritikkinum. Men eg gjørdi ein feil, tá eg segði nakað, ið var langt út um mark, greiðir Jan Lamhauge frá.

Kritikkurin móti fyrstu sendingini hevur tó ført við sær, at toymið, ið ger sendingar, er vordíð størri.

– Eftirlitspartinum ikki var nóg sterkur tá. Kanska var tað tí, at vit ongar royndir høvdu við slíkum sendingum. Men síðan hava vit fingið fleiri eygu inn, ið eftirhyggja sendingina og halda eftirlit við allari tilgongdini. Til síðstu sendingina vóru tað átta fólk, ið hugdu eftir sendingini, áðrenn hon varð víst alment, sigur Jan Lamhauge.

Jan Lamhauge viðgongur tó, at tað altíð er okkurt, ið kundi verði gjørt betri.

– Tað er so við næstan øllum sendingum. Man arbeiðir døgnið runt fyri at gera tær klárar, og endar arbeiðið ikki, fyrr enn man hevur trýst á send. Og so angrar man okkurt aftaná. Men man má bara góðtaka, at man hevur fyra vikur at gera alt klárt, og so læra at liva við úrslitinum. Tað er tó aldrin hent, at ein sending er send, uttan at hon er klár, sigur Jan Lamhauge.

HALLUR@SOSIALURIN.FO

Ger støðuna verri hjá journalistum

Tað vakti ans sunnumorgunin, tá Øssur Winthereig, ið telist millum royndastu journalistum í Føroyum, og hevur eina vikuliga sending í Kringvarpinum, umvegis Facebook fanst at sendingini um Skattamálið.

Spurdur um kritikkin sigur Øssur Winthereig, at hann skal uppfatast sum ein fakligur kritikkur, ið hevur til endamáls at verja trúvirðið hjá føroyskum journalistikki.

– Eg gjørdi tað, tí eg haldi har hava verið feilir í onkrum av sendingunum, og tað ávirkaði ikki bara trúvirðið hjá tí

sendingini, men trúvirðið hjá føroyska miðlaheiminum, greiðir Øssur Winthereig frá.

Royndi journalisturin er av tí fatan, at slíkir feilir ikki bara skaða trúvirðið hjá Kringvarpinum, men hjá øllum føroyskum journalistum, og tí var neyðugt at siga frá.

– Tað vil eg ikki hava sitandi á mær sum journalistur, og vil tí siga hart, at her mugu vit steðga fyri at fáa støðuna hjá føroyskum journalistikki upp á eitt slíkt støði, at fólk taka tað í álvara.

Er ikki eitt privat mál

Sjúrður Skaale, fólkatingslimur fyri Javnaðarflokkinn, sum um vikuskiftið endaði í orðadrátti við Jan Lamhauge um sendinga Skattamálið II, ið varð send í sjónvarpinum í síðstu viku, er ósámdur við Jan Lamhauge, tá journalisturin metir, at fólkatingslimurin kundi bara havt ringt til hansara, um hann fældi seg snýttan.

– Hetta er ikki eitt privat mál millum meg og Jan Lamhauge. Tað er eitt alment mál. Um ein almennur stovnur manipulerar,

so er tað eitt alment mál, og ikki eitt mál millum meg og Jan Lamhauge, sigur fólkatingslimurin og leggur afturat.

– Eg haldi eisini tað vera løgið, at tá man loyvir sær at viðmerkja nakað, ið hesin almenni stovnurin ger, so fær man eitt slíkt svar, ið hann gav. Tað virkar sum, at um nakar váðar sær at kritisera okkurt hjá stovninum, so skulu vit sanniliga hølva viðkomandi av. Tað haldi eg vera ódámligt.

Sjálvkritikkur ger KvF sterkari

– Lat meg fyrst siga, at mín kritikkur er reint fakligur. Kritiskur journalistikkur er neyðugur, og her hevur Jan Lamhauge givið eitt stórt íkast við sínum eyðsýndu gravaraevnum. Men, sum eg plagi at siga, so goymir devulin seg í detaljuni, og detaljan kann koppa allari rúgvuni, so trúvirðið og harvið legitimiteturin hvørvur.

Tað sigur Brynhild Thomsen, journalistur í Kringvarpinum, tá hon verður spurd um hví hon um vikuskiftið fanst at viðgerðina av skattamálinum á Facebook.

Brynhild Thomsen metir, at journalistar hava vald, men við tí fylgir eisini ábyrgd.

– Vit hava vald, og vit hava ábyrgd og vit skulu vera fair. Mín

kritikkur var í hesum førinum spesifikkur og vendar móti viðferðini, sum stjórin á Taks hevur fingið, sum ikki er etiskt í lagi, sigur Brynhild Thomsen.

At enda eftirlýsir Brynhild Thomsen eisini, at KVF vísir, at sjálvkritikkur finst í stovninum.

– Grundin til, at eg fór alment út, hongur saman við, at eg ikki vil, at tey, sum vilja KVF og Public Service til lívs, skulu kunna siga, at eingin sjálvkritikkur finst, heldur ikki, tá øll duga at síggja, at farið er út um mark. Sjálvkritikkur ger KVF sterkari, ikki veikari, og tí skulu vit vera meira gávumild við at viðurkenna mistøk, ikki minst alment.

